מתוך "מעיינות ב - מונאה", מאסף לעניני חינוך והוראה, ערכים: אליעזר אליבר ודים חמאשא, בהוצאת המחלקה לחינוך ותרבות תורנים בגולה של ההסתדרות הציונית העולמית, ירושלים, תשרי תש"ג

וזאת לדעת: ירושלים עלתה לגדולתה ההיסטורית והכלכלית אך ורק על סמך גילוי השכינה שבה. על אף דרכי התחבורה החשובות העוברות את ירושלים, לא היתה לה מעולם חשיבות גיאוגרפית בדומה למגידו ולבית שאן. העיר יושבת על גבול המדבר ומבחינת מקומה לא היתה עולה לחשיבות כלכלית גדולה. אולם העיר נבחרה בדבר ד' אשר שכן כאן את שמו. ולאחר שנבחרה העיר והוקם המקדש בתוכה, הם ממלאים לפי ההלכה המקראית את כל התפקידים הדתיים שהוטלו על מקדש אהל מועד ועל מחנה ישראל במדבר, ונפסקה ההלכה: קדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבוא.

מתפללים עולי הרגל כנגד מקום קדשי הקדשים ששם נמצא ארון הברית: „קומה ד' למנוחתך אתה וארון עזיך". אולם לא רק הר המוריה, מקום הבית נבחר ונתקדש, אלא הקדושה חלה על כל שלושת חלקי העיר: הר הבית, הר ציון (היא העיר התחתונה) והעיר העליונה כאחד.

הנה ברכו

מלל תהלים קי"ד — נעימה אלכסנדר מלכיאל

בעליזות ובקצב

שם־הַ־דַּי צַ־בָּ־אוֹת שם־הַ־דַּי צַ־בָּ־אוֹת שם־הַ־דַּי צַ־בָּ־אוֹת

1 שם־הַ־דַּי צַ־בָּ־אוֹת שם־הַ־דַּי צַ־בָּ־אוֹת 2

2 pour finir — Fine

הִנֵּה רְכוּ־בָ־הּ דְּשֶׁ־ק כָּם־דַּי־יָן אוֹ־שֶׁ־ן

מתחילה עד סימן %

אחר כך המשך כאן

הָ־כָ־ר־בָ־יָן דְּשֶׁ־ק כָּם־דַּי־יָן אוֹ־שֶׁ־ן שֶׁם

יָם־מַ־שֶׁ־הוּ יוֹן־צֵ־מוּ שֶׁם־הַ־כָ־ר־בָ־יָן

Fine — מתחילה עד

רָ־אוּ